

Ročník 1973

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 32

Vydána dne 12. října 1973

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

114. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy ve volebním obvodě č. 123 [Praha 8]
115. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodě č. 185 [Vítkov — Severomoravský kraj]
116. Usnesení předsednictva Slovenské národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Národního výboru hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy ve volebním obvodě č. 109
117. Zásady, jimiž se stanoví organizace, postavení a úkoly právních útvarů ve státních hospodářských organizacích a v organizacích zahraničního obchodu, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 27. září 1973 č. 284
118. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 151/1971 Sb.
119. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky, kterou se mění vyhláška č. 138/1971 Sb., o správních poplatcích
120. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Základní dohodě o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kolumbijskou republikou
121. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o společné kontrole na státních hranicích
122. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu
123. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Protokolu o rovnocennosti dokumentů o vzdělání, vědeckých hodnostech a titulech, které jsou vydávány nebo udělovány v Československé socialistické republice a ve Svazu sovětských socialistických republik
124. Směrnice Ústřední rady odborů o postavení a úkolech orgánů ROH v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

116

USNESENÍ

předsednictva Slovenské národní rady

ze dne 27. září 1973

**o vyhlášení doplňovacích voleb do Národního výboru
hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy
ve volebním obvodě č. 109**

Předsednictvo Slovenské národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona SNR č. 56/1971 Sb., o volbách do národních výborů v Slovenské socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy ve volebním obvodě č. 109 a stanoví den jejich konání na čtvrtek dne 29. listopadu 1973.

Klokoč v. r.

117

Z Á S A D Y,

jimiž se stanoví organizace, postavení a úkoly právních útvarů ve státních hospodářských organizacích a v organizacích zahraničního obchodu, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 27. září 1973 č. 284

Orgány řídící státní hospodářské organizace a organizace zahraničního obchodu a vedoucí všech těchto organizací jsou povinni zabezpečit předpoklady pro řádnou funkci právních útvarů podle těchto zásad:

I

Základní ustanovení

1. Ve státních hospodářských organizacích řízených federálními ministerstvy nebo jinými federálními ústředními orgány (národní podniky, oborové podniky, oborová a generální ředitelství), v jejich organizačních složkách (závodech) a v organizacích zahraničního obchodu obstarávají právní agendu jejich právní útvary.

2. Podle rozsahu úkolů a v souladu s organi-

začním uspořádáním organizace obstarávají právní agendu právní odbory nebo právní oddělení s potřebným počtem právníků a v organizacích s menším rozsahem této agendy podnikový právník.

3. Pokud se v těchto zásadách používá označení „právní útvar“, rozumí se tím právní odbor, právní oddělení i podnikový právník a pod označením „vedoucí právního útvaru“ se rozumí i podnikový právník.

II

**Organizace a postavení právních útvarů
v podnicích**

4. Právní odbor a právní oddělení tvoří jeho vedoucí, ostatní právníci a administrativní pracovníci.

5. Funkci vedoucího právního útvaru a jiného právníka v tomto útvaru může vykonávat jen ten, kdo má úplné vysokoškolské právnické vzdělání. Pracovník, který takové vzdělání nemá, může tuto funkci vykonávat jen zastával-li ji přede dnem schválení těchto zásad a má-li potřebné právní zkušenosti a znalosti získané víceletou praxí.

6. Vedoucí právního útvaru je odborným pracovníkem vedoucího organizace, popřípadě vedoucího závodu v právních věcech.

7. Vedoucí organizace, popřípadě závodu, je povinen zajistit, aby bylo vyžádáno vždy stanovisko právního útvaru ke každému rozhodnutí nebo opatření, které může mít závažnější právní důsledky pro organizaci, a v případě potřeby přizvat vedoucího právního útvaru v této souvislosti k jednání orgánů organizace.

8. Vedoucí právního útvaru je povinen upozorňovat vedoucího organizace (závodu) na všechna závažnější porušení právního řádu v činnosti organizace (závodu), která zjistil při své práci, a navrhopvat opatření k odstranění protiprávního stavu.

III

Úkoly právních útvarů v podnicích

9. Právní útvary ve státních hospodářských organizacích a v organizacích zahraničního obchodu plní zejména tyto úkoly:

- a) sledují zabezpečování socialistické zákonnosti v činnosti organizací se zaměřením na právní prevenci a využívají právních prostředků k zajištění ochrany celospolečenských zájmů a ochrany práv a zákonem chráněných zájmů organizací,
- b) zastupují organizaci v právních záležitostech před orgány hospodářské arbitráže, soudy a ostatními státními orgány, jakož i před rozhodčími orgány a připravují pro řízení před nimi příslušná podání,
- c) poskytují právní porady, konzultace a informace o právních předpisech, arbitrážních a soudních rozhodnutích a jiných právně významných aktech podřízeným závodům, v nichž není zřízen právní útvar, jakož i organizačním útvarům organizace,
- d) účastní se přípravy a projednávání návrhů organizačních a jiných norem vypracovaných v organizaci, přípravy důležitých smluv a jiných právně významných dokumentů a odpovídají za to, že tyto dokumenty jsou v souladu s obecně závaznými právními předpisy,
- e) zaujímají stanovisko k návrhům na uplatnění hmotné odpovědnosti vůči pracovníkům organizace, k návrhům na uložení kárných opatření, k návrhům na rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením, k návrhům na podání trestních oznámení, jakož i k dalším

pracovně právním otázkám zásadního charakteru,

- f) provádějí, popřípadě zabezpečují pro vedoucí a ostatní pracovníky organizace instruktáže a semináře k právní problematice, která se dotýká jejich činností.

Podrobnější vymezení úkolů právního útvaru stanoví organizační řád, který též upraví vztahy právního útvaru organizace k právním útvarům obstarávajícím právní agendu v jejich organizačních složkách (závodech).

IV

Úkoly právních útvarů nadřízených orgánů

10. Právní útvary generálních a oborových ředitelství plní obdobně úkoly uvedené v bodě 9. Právní útvary kromě toho:

- a) metodicky řídí právní útvary v podřízených organizacích, zejména poskytováním konzultací při řešení složitých právních věcí, organizováním pravidelné výměny zkušeností právníků v podřízených organizacích, svoláváním porad a organizováním seminářů k novým nebo připravovaným předpisům a jiným významným opatřením v oblasti právního řádu,
- b) v případech stanovených statutem trustu podniku¹⁾ podílí se na předběžném projednávání rozporů mezi podřízenými organizacemi. Podrobnější vymezení vztahů právního útvaru generálního (oborového) ředitelství trustu k právním útvarům podřízených organizací upraví statut trustu.

11. Právní útvary nadřízených ministerstev metodicky řídí právní útvary ve státních hospodářských organizacích a vykonávají nad nimi dozor, a to zpravidla prostřednictvím právních útvarů generálních (oborových) ředitelství trustů. Koordinaci tohoto metodického řízení vykonává, pokud jde o orgány Československé socialistické republiky, Státní arbitráž Československé socialistické republiky; postupuje při tom ve spolupráci se zúčastněnými ministerstvy a ostatními ústředními orgány.

V

Ustanovení společná

12. K zajištění řádného plnění úkolů právních útvarů jsou organizační útvary organizací povinny poskytovat právnímu útvaru spolehlivé podklady a informace z úseku své činnosti a podle potřeby se zúčastňovat svými pracovníky na přípravě a projednávání právních záležitostí.

13. Právnímu útvaru mohou být ukládány jen úkoly právní povahy.

14. Vedoucí organizací (závodů) jsou povinni zajistit, aby právní útvar byl vybaven potřebnými odbornými pomůckami.

¹⁾ § 8 písm. h) vl. nař. č. 132/1965 Sb.

118

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 8. října 1973,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb.,
o městském přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 151/1971 Sb.**

Federální ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 4 odst. 2 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, podle § 12 a 15 zákona č. 57/1950 Sb., o úpravě podnikání v silniční dopravě, v souladu s § 7 vládního nařízení č. 36/1951 Sb., jímž se provádí zákon o úpravě podnikání v silniční dopravě, a podle § 508 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb.:

Článek I

Vyhláška ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 151/1971 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. Nadpis části druhé oddílu prvního zní:

„Pravidelná přeprava osob na městských tramvajových a trolejbusových dráhách a na městských autobusových linkách“.

2. V § 4 odst. 1 se slova „městských drah“ nahrazují slovy „městských tramvajových a trolejbusových drah“.

3. § 8 odst. 5 zní:

„Má-li cestující zavazadlo, přepravuje je dopravce buď společně s ním a pod jeho dohledem, nebo odděleně; za oddělenou přepravu se považuje přeprava zavazadel uložených na místě určeném dopravcem nebo pokynem oprávněného pracovníka mimo prostor vozidla určený pro přepravu cestujících nebo v tomto prostoru, avšak na takovém místě, že cestující nemá možnost na své zavazadlo dohlížet.“

4. V § 12 odst. 2 první větě slovo „ihned“ se nahrazuje slovy „bez prodlení“.

5. § 12 odst. 3 druhá věta před středníkem zní:

„Cestující je povinen připravit si odpočítané mince před nástupem do vozidla a vhodit bez prodlení po nástupu a bez vyzvání celou částku do určené pokladny;“

6. § 18 odst. 2 třetí věta zní:

„Ve vozidle s Š-provozem zaplatí uvedené částky cestující bez platné jízdenky, který nezaplatil celé jízdné [přepravné] bez prodlení po nástupu a bez vyzvání do určené pokladny.“

7. V § 22 odst. 3 na konci se vypouštějí slova v závorkách „([jen když vozidlo stojí])“.

8. Za § 22 se vkládá nový § 22a, který včetně nadpisu zní:

„§ 22a

**Provoz s placením jízdného (přepravného)
mimo vozidla**

[¹] Se souhlasem příslušného národního výboru může dopravce zavést provoz s placením jízdného (přepravného) mimo vozidla. Zavedení tohoto provozu je přípustné, jen je-li dostatečně časově a místně zabezpečen prodej jízdenek mimo vozidla a zajistí-li dopravce bezpečnost a plynulost přepravy v rozsahu uloženém mu tímto řádem a jinými právními předpisy pro provoz s placením jízdného (přepravného) ve vozidlech.

[²] Při zavedení provozu podle odstavce 1 je cestující, který nemá platnou časovou jízdenku, povinen opatřit si před nástupem do vozidla jízdenku pro jednotlivou jízdu a při nástupu na ní znehodnocovačem vyznačit nastoupení jízdy; obdobně se postupuje při placení přepravného za zavazadla.

[³] Při přepravě vozidly, na kterých je zaveden provoz podle odstavce 1, neplatí ustanovení § 12 odst. 2 až 4 a § 14 odst. 1, 3 a 4; ustanovení § 20 odst. 8 druhé věty platí obdobně.“

9. § 23 odst. 1 se doplňuje na konci takto: „... a odst. 7 písm. d), pokud se týká zákazu uvádět v činnost návěštní zařízení dopravce“.

10. Za § 27 se vkládá nový oddíl čtvrtý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl čtvrtý

Přeprava osob v metru

§ 28

Platnost ustanovení oddílu prvního pro přepravu osob v metru

Pro přepravu osob a jejich zavazadel v metru platí obdobně ustanovení § 5 s výjimkou odstavce 2 písm. f), § 6 až 8, § 10, § 11 odst. 1, § 13, § 14 odst. 5 a 6, § 16, § 17, § 18 odst. 3, § 19, § 20 s výjimkou odstavců 5 až 8, § 21 s výjimkou odstavce 2 a § 22 s výjimkou první věty odstavce 4 s těmito odchylkami:

- a) pokud se v citovaných ustanoveních hovoří o průvodčím nebo řidiči, rozumí se tím oprávněný pracovník; slovem zastávka se rozumí stanice metra;
- b) ustanovení § 7, 8, 10, 11, 19, 20 až 22 se v rozsahu uvedeném v úvodní větě tohoto paragrafu kromě vozidel vztahují přiměřeně i na ostatní prostor metra, v němž se smí cestující pohybovat po zaplacení jízdného, popřípadě přepravného nebo po vykázaní se platnou časovou jízdenkou (dále jen „přepravní prostor“).

§ 29

Vstup do přepravního prostoru, placení jízdného a přepravného

[¹] Přepravní prostor je oddělen od ostatního prostoru metra vstupními a výstupními turnikety a průchody. Patří k němu zejména schodiště, chodby, pohyblivé schody, haly a nástupiště stanic a vozidla metra určená k přepravě cestujících.

[²] Do přepravního prostoru se vstupuje vstupními turnikety a průchody. Dopravce je povinen určit a označit, které turnikety a průchody slouží k odbavení cestujících platících plné jízdné pro jednotlivou jízdu a které pro odbavení cestujících s časovými jízdenkami, cestujících se zavazadly podléhajících placení přepravného a cestujících s nárokem na slevu jízdného. Cestující jsou povinni použít příslušných turniketů nebo průchodů a příchodů k nim.

[³] Dopravce je povinen v každé stanici zřídit a udržovat v provozu u vstupních turniketů zařízení umožňující výměnu mincí za mince v hodnotě potřebné pro odbavení cestujících. Místo tohoto zařízení může výměnu mincí obstarávat pracovník dopravce. Výměna mincí musí být cestujícím umožněna po dobu, po kterou jim je dovolen vstup do přepravního prostoru.

[⁴] Cestující jsou tarifně odbavováni takto:

- a) cestující platící jednotlivou jízdu, který nemá zavazadlo podléhající placení přepravného, zaplatí jízdné vložení mince stanovené hodnoty do otvoru vstupního turniketu; po vložení min-

ce smí vstoupit do přepravního prostoru jen jeden cestující;

- b) cestující platící jednotlivou jízdu, který má zavazadlo podléhající placení přepravného, použije průchodu nebo turniketu určeného pro držitele časových jízdenek; jízdné a přepravné zaplatí podle místní úpravy provedené dopravcem buď přesně odpočítanou částkou pracovníkovi dopravce, který tento průchod nebo turniket obsluhuje, nebo vložení do otvoru příslušného odbavovacího zařízení;
- c) cestující, který si předem opatřil předplatní jízdenku pro jednotlivou jízdu, použije průchodu nebo turniketu určeného pro držitele časových jízdenek; předplatní jízdenku pro jednotlivou jízdu znehodnotí podle místní úpravy provedené dopravcem cestující nebo pracovník dopravce obsluhující průchod nebo turniket; má-li cestující zavazadlo podléhající placení přepravného, zaplatí přepravné způsobem uvedeným pod písmenem b);
- d) cestující, který je držitelem časové jízdenky, použije průchodu nebo turniketu určeného pro držitele časových jízdenek; jízdenku předloží ke kontrole pracovníkovi dopravce obsluhujícímu průchod nebo turniket nebo zařízení, které kontrolu provádí; má-li cestující zavazadlo podléhající placení přepravného, zaplatí přepravné způsobem uvedeným pod písmenem b);
- e) cestující s nárokem na slevu jízdného a cestující s bezplatně přepravovaným dítětem nebo dětmi použijí průchodu nebo turniketu určeného pro držitele časových jízdenek; jízdné zaplatí způsobem uvedeným pod písmenem b).

[⁵] Cestující jsou povinni zaplatit jízdné a přepravné a předkládat jízdenky k znehodnocení nebo kontrole bez vyzvání.

§ 30

Přirážka k jízdnému a přepravnému

[¹] Cestující, který se při průchodu průchodem nebo turniketem určeným pro držitele časových jízdenek vykázal neplatnou časovou jízdenkou nebo neplatnou předplatní jízdenkou pro jednotlivou jízdu, je povinen zaplatit jízdné a zvláštní přirážku ve výši 50,— Kčs.

[²] Jízdné a přirážku podle odstavce 1 je povinen zaplatit i cestující bez platné předplatní jízdenky pro jednotlivou jízdu nebo časové jízdenky, který do otvoru turniketu vložil minci neodpovídající hodnoty nebo jiný předmět, nebo vstoupil bez zaplacení do přepravního prostoru jiným způsobem, než je uvedeno v § 29.

[³] Cestující, který při průchodu turniketem nezaplatil přepravné za zavazadlo podléhající placení přepravného, je povinen zaplatit přepravné

a zvláštní přírazku ve výši pětinasobku přepravného.

§ 31

Přeprava na pohyblivých schodech

[1] Cestující, kteří používají pohyblivých schodů, jsou povinni stát čelem ve směru pohybu pohyblivých schodů a přidržovat se pohyblivého madla.

[2] Chůze po pohyblivých schodech je přípustná jen ve směru pohybu pohyblivých schodů a jen tehdy, jestliže obsazení pohyblivých schodů umožňuje volný průchod.

[3] Cestujícím je zakázáno pokládat na stupně a madla pohyblivých schodů zavazadla a jakékoli předměty; cestující je musí držet tak, aby se nedotýkaly bočních stěn pohyblivých schodů.

[4] Běhání a sezení na pohyblivých schodech je zakázáno.

[5] Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně i pro přepravu na pohyblivých chodnících.

§ 32

Přeprava dětských kočárků v metru

[1] Jako zavazadlo může cestující vzít s sebou k přepravě též čtyřkolečkový dětský kočárek. K přepravě jsou připuštěny jen kočárky s dítětem, v době snížených nároků na přepravu též kočárky prázdné. Přepravovat dětský kočárek po pohyblivých schodech lze jen za podmínky, že způsobilost schodů k přepravě a způsob přepravy byly z hlediska její bezpečnosti schváleny. Schválený způsob přepravy musí dopravce vyhlásit a cestující jsou povinni jej dodržovat.

[2] Dopravce je povinen určit způsob vstupu cestujících s dětským kočárkem do přepravního prostoru a způsob výstupu z něho; může také určit, že cestující s dětským kočárkem jsou povinni použít zvláštního zařízení uvedeného v § 35.

[3] Dopravce je povinen vyhradit v každém vlaku místo pro přepravu dětských kočárků a určit dveře, kterými cestující s dětskými kočárky do vozidla nastupují a kterými z vozidla vystupují.

[4] Dopravce může místní úpravou omezit počet kočárků, které smějí být najednou přepravovány ve vlaku.

§ 33

Chování v přepravním prostoru

[1] Při čekání jsou cestující povinni stát po dél hrany nástupiště a nepřekračovat vyznačenou

čáru ohraničující nástupiště. Tuto čáru nesmějí přesahovat ani zavazadla nebo jiné předměty, které mají cestující s sebou.

[2] Cestujícím je zakázáno zdržovat se bezdůvodně v přepravním prostoru.

[3] Jestliže cestující upustil na trať jakýkoli předmět, je povinen to neprodleně ohlásit pracovníkovi dopravce.

[4] V přepravním prostoru není dovoleno nabízet cestujícím věci ke koupi bez souhlasu dopravce.

§ 34

Zvláštní povinnosti dopravce

[1] Dopravce je povinen informovat rozhlasovým zařízením ve vlaku cestující při vjezdu vlaku do stanice o názvu stanice a možnosti přestupu; před odjezdem vlaku ze stanice je povinen vyzvat cestující k ukončení nástupu a výstupu, upozornit na zavírání dveří a oznámit název následující stanice.

[2] Dopravce je povinen vyhradit pro přepravu invalidů, nemocných osob a těhotných žen v každém voze nejméně 2 místa k sezení, není-li pro tento účel vyhrazen ve vlaku zvláštní oddíl. Vyhrazená místa k sezení nebo vyhrazený oddíl musí být zřetelně označeny.

[3] Dopravce je povinen v přepravním prostoru zabezpečit nezbytnou pomoc invalidům a osobám se sníženou pohyblivostí.

§ 35

Zvláštní úprava pro přepravu invalidů a osob se sníženou pohyblivostí

[1] Pokud je v některých stanicích metra zřízeno zvláštní zařízení pro přepravu invalidů a osob se sníženou pohyblivostí (výtahy, zvláštní pohyblivé schody), neplatí pro tyto cestující, použijí-li tohoto zařízení, ustanovení § 29 a § 30 odst. 2, pokud se týká způsobu vstupu do přepravního prostoru.

[2] Pro placení jízdného (přepravného) a vstup do přepravního prostoru v případech uvedených v odstavci 1 platí místní úprava provedená dopravcem.

11. Dosavadní § 28 až 32 se označují jako § 36 až 40.

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1973.

Ministr:

Dr. Ing. Šutka v. r.

119

VYHLÁŠKA

**federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky
a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky**

ze dne 12. října 1973,

kterou se mění vyhláška č. 138/1971 Sb., o správních poplatcích

Federální ministerstvo financí, ministerstvo financí České socialistické republiky a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 17 odst. 1 zákona č. 105/1951 Sb., o správních poplatcích:

Článek 1

Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 138/1971 Sb., o správních poplatcích, se mění takto:

Dosavadní znění položky 32 sazebníku I se ruší a nahrazuje tímto novým zněním:

Položka 32:

Zápis změny držitele motorového vozidla nebo převsu (i s provedením oprav v příslušných dokladech):

- a) u jednostopých motorových vozidel
 - aa) s motorem o obsahu válce do 50 ccm Kčs 20,—
 - bb) ostatních (včetně motocyklů s přívěsným nebo postranním vozíkem a motorových tříkolek-rikš) Kčs 200,—

- b) u dvoustopých motorových vozidel Kčs 600,—

P o z n á m k y :

1. Poplatek je povinen zaplatit dosavadní držitel při ohlášení převodu.
2. Poplatek se neplatí, došlo-li ke změně držitele motorového vozidla
 - ze zůstavitele na dědice,
 - z úředního příkazu nebo rozhodnutím soudu,
 - v důsledku zániku manželství a s ním spojeného vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů,
 - darováním mezi rodiči a dětmi, byl-li zaplacen notářský poplatek z darování.
3. Při převodu motorového vozidla upraveného pro řízení invalidou se poplatek vybere v poloviční výši, převáděl-li se motorové vozidlo mezi invalidy.
4. Poplatek se nevybere při převodu motorového vozidla na PZO Tuzex.

Článek 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. října 1973.

Náměstek ministra financí ČSSR:

Dr. Pancák, CSc. v. r.

První náměstek ministra financí ČSR:

Ing. Dluhoš v. r.

Náměstek ministra financí SSR:

Ing. Hromý v. r.

120

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 1. srpna 1973

o Základní dohodě o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kolumbijskou republikou

Dne 13. července 1971 byla v Bogotě podepsána Základní dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kolumbijskou republikou.

Podle svého článku VII vstoupila Dohoda v platnost dnem 20. července 1973.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

ZÁKLADNÍ DOHODA

o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kolumbijskou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Kolumbijské republiky, vedeny přáním podporovat vědeckotechnickou spolupráci mezi oběma zeměmi, se dohodly podepsat základní dohodu o vědeckotechnické spolupráci

a za tímto účelem jmenovaly svými zmocněnci

Ing. Ivana Petera, náměstka ministra zahraničního obchodu Československa a

Dr. Alfrédo Vazquez Carrizosu, ministra zahraničních věcí Kolumbie,

kteří si vyměnili plné moci, jež byly shledány jako odpovídající, a dohodli se takto:

Článek I

Smluvní strany se zavazují podporovat a umožňovat rozvoj vědeckotechnické spolupráce v souladu s cíli hospodářského a sociálního rozvoje obou zemí.

Pro určení specifických programů, které se budou uskutečňovat, se sjednají dodatkové dohody mezi společnostmi nebo organizacemi pověřenými smluvními stranami.

Článek II

Vědeckotechnická spolupráce podle této základní dohody, která najde své naplnění v dodatkových dohodách, spočívá:

1. ve výměně odborníků a vědeckých pracovníků za účelem uskutečnění porad a výměny názorů o studiích a realizacích připravovaných programů a projektů;
2. v nabízení stipendií kandidátům, kteří budou vybráni na základě vzájemných dohod, na území druhé strany do kursů za účelem prohloubení znalostí a specializací v technických oborech majících přednostní význam pro technologický a vědecký pokrok;
3. ve společném studiu experimentálních projektů vědeckotechnického charakteru, vybraných na základě vzájemných dohod, za účelem realizace národními nebo mezinárodními institucemi;
4. ve zřizování technicko-pedagogických dokumentačních středisek a specializovaných středisek pro výuku a zdokonalování;

5. v jakékoliv jiné činnosti vědeckotechnické spolupráce, která bude dohodnuta mezi oběma vládami.

Článek III

Za účelem zajištění systematické a pravidelné činnosti při řízení vědeckotechnické spolupráce uskutečňované na základě této základní dohody, obě strany, vycházejíce z organizace státní správy, se zavazují:

1. společně vypracovávat, přímo nebo prostřednictvím společností nebo organizací pověřených smluvními stranami, vždy v průběhu posledních 4 měsíců běžného roku všeobecný program vědeckotechnické spolupráce, určovat technické a finanční podmínky spojené s prováděním příslušných specifických projektů v průběhu příštího roku v soulase s dodatkovými dohodami zmíněnými v této základní dohodě;
2. při vypracování programů a technických projektů stejně jako programu vědeckotechnické spolupráce, a to přímo nebo prostřednictvím společností nebo organizací pověřených smluvními stranami, brát přednostně v úvahu důležitost, která je přisuzována národním cílům, geografickým oblastem, sférám činnosti, způsobům spolupráce a jiným zájmům tak, aby konkrétní projekty tvořily součást státního regionálního plánu.

Článek IV

Smluvní strany se v rámci programu spolupráce podle této dohody zavazují:

- a) poskytnout odborníkům, instruktorům a technikům, kteří budou vysláni v rámci plnění této dohody, zvláštní úlevy a výsady poskytované mezinárodním odborníkům pro technickou pomoc v takovém rozsahu, v jakém jsou poskytovány odborníkům Organizací spojených národů;
- b) zprostit daňových zatížení včetně přístavních poplatků předměty, přístroje a zařízení určené oběma smluvními stranami nebo společnostmi

či organizacemi jimi pověřenými pro různé projekty.

Článek V

Obě smluvní strany se zavazují, že neumožní třetím osobám přístup ke speciálním znalostem získaným na základě a ve vztahu k plnění této základní dohody bez předchozího souhlasu druhé smluvní strany.

Článek VI

Se zřetelem na plnění této dohody se obě strany rozhodly zřídit Smíšenou komisi složenou ze zástupců obou smluvních stran nebo ze zástupců společností či organizací jimi pověřených. Smíšená komise se bude zabývat vypracováním programů spolupráce podle této dohody. Smíšená komise bude předkládat ke schválení oběma smluvním stranám všechny podstatné otázky týkající se vědeckotechnické spolupráce mezi oběma zeměmi.

Článek VII

Tato dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc po datu výměny nót, prostřednictvím kterých se smluvní strany budou vzájemně informovat, že byly splněny náležitosti stanovené právním řádem jejich země pro vstup dohody v platnost.

Článek VIII

Tato základní dohoda bude platit pět (5) let a bude se automaticky prodlužovat vždy o jeden rok, pokud jedna ze smluvních stran písemně neoznámí šest (6) měsíců předem přání změnit nebo ukončit platnost dohody.

Změna nebo skončení platnosti nebude mít vliv na prováděné dodatkové dohody uzavřené v průběhu platnosti dohody, pokud se mezi oběma smluvními stranami nedohodne opak.

Na důkaz toho výše uvedení zmocněnci podepsali tuto dohodu v Bogotě dne 13. července 1971 ve dvou originálech v jazyce španělském, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Ivan **Peter** v. r.

náměstek ministra zahraničního obchodu

Za vládu

Kolumbijské republiky:

Alfrédo Vazquez **Carrizosa** v. r.

ministr zahraničních věcí

121

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. srpna 1973

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Německé demokratické republiky
o společné kontrole na státních hranicích**

Dne 16. února 1973 byla v Berlíně podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o společné kontrole na státních hranicích.

Podle svého článku 12 vstoupila Dohoda v platnost dnem 3. července 1973.

České znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky
o společné kontrole na státních hranicích**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky, vedeny přáním rozšířit a prohloubit spolupráci v oblasti společné kontroly na státních hranicích na základě Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci v oblasti dopravy a o pasové, celní a jiné kontrole při přestupu státních hranic ze dne 21. prosince 1970, se rozhodly uzavřít tuto dohodu.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci vláda Československé socialistické republiky
náměstka ministra vnitra ČSSR

Jána Pješčaka,

vláda Německé demokratické republiky
náměstka ministra zahraničních věcí

Oskara Fischera,

kterí se po výměně plných mocí, jež byly shledány ve správné a náležité formě, dohodli takto:

Článek 1

Pokud se v této dohodě užívá označení „kontrolní orgány“, rozumějí se tím orgány, jež provádějí pasovou a celní kontrolu osob, zboží a do-

pravních prostředků, jakož i epidemiologickou, veterinární a fytokaranténní kontrolu na státních hranicích mezi Německou demokratickou republikou a Československou socialistickou republikou v železniční, silniční a říční dopravě.

Článek 2

[1] Kontrolní orgány smluvních stran provádějí společnou kontrolu v místech a úsecích na otevřených hraničních přechodech, jež obsahuje příloha této dohody.

[2] Rozšíření společné kontroly na další hraniční přechody, popřípadě úpravu jejího provádění dohodnou příslušné ústřední orgány a uvedou je v příloze této dohody.

Článek 3

[1] Kontrolu osob, zboží a dopravních prostředků provádějí jako první orgány smluvní strany, z jejíhož území osoby a zboží vystupují. Bezprostředně poté, kdy tyto kontrolní orgány prohlásí kontrolu za skončenou, přistoupí k jejímu provedení orgány smluvní strany, na jejíž území osoby a zboží vstupují.

(2) Kontrola osob, zboží a dopravních prostředků prováděná kontrolními orgány smluvní strany, z jejíhož území osoby a zboží vystupují, platí za skončenou rovněž tehdy, kdy tyto kontrolní orgány předaly doklady opravňující k přestupu státních hranic kontrolním orgánům smluvní strany, na jejíž území osoby a zboží vstupují.

(3) Společnou kontrolu železničních, poštovních a jiných zaměstnanců smluvní strany, kteří vykonávají službu v železničních stanicích na území druhé smluvní strany, provádějí kontrolní orgány ve výměnných stanicích určených v příslušných ujednáních železničních správ smluvních stran.

Článek 4

(1) Kontrolou dopravních prostředků přestupujících státní hranice se rozumí vnitřní a vnější kontrola těchto prostředků.

(2) Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území se provádí společná kontrola, učiní na hraničních přechodech opatření k zajištění ochrany státních hranic.

(3) Dopravní prostředky přestupující státní hranice v železniční a říční dopravě jsou v železničních stanicích, úsecích železničních tratí, přístavištích a na úsecích vodních cest, určených k výkonu společné kontroly, střeženy orgány smluvní strany, na jejímž území se kontrola provádí.

Článek 5

(1) Příslušné orgány smluvních stran vytvoří na svém území potřebné materiálně technické předpoklady pro provedení společné kontroly.

(2) Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území se provádí společná kontrola, poskytnou kontrolním orgánům druhé smluvní strany potřebné prostory s nezbytným vnitřním zařízením, zajišťují jejich údržbu a opravy a ponесou všechny s tím související náklady. O služebních místnostech a zařízeních, které používají kontrolní orgány druhé smluvní strany, se pořídí ve dvojím vyhotovení seznam, který se vzájemně potvrdí.

(3) Služební telefonní rozhovory se poskytují kontrolním orgánům druhé smluvní strany bezplatně.

(4) Způsob a rozsah vyrovnání vynaložených prostředků včetně postupu, kterého přitom bude použito, dohodnou příslušné ústřední orgány smluvních stran.

Článek 6

Dopravní orgány smluvní strany, na jejímž území se provádí společná kontrola, poskytnou příslušníkům kontrolních orgánů pro provedení spo-

lečné kontroly bezplatnou přepravu. Zároveň dají k dispozici potřebné služební oddíly v mezinárodních vlcích osobní přepravy.

Článek 7

Kontrolní orgány se včas informují o očekávaném počtu osob přestupujících státní hranice, jakož i o jiných důležitých okolnostech, jež ovlivňují provádění společné kontroly.

Článek 8

Dopravní orgány zajistí v dohodě s kontrolními orgány své smluvní strany nezbytnou oddělitelnost mezinárodní dopravy od vnitřní dopravy všude tam, kde se provádí společná kontrola.

Článek 9

V případě onemocnění nebo úrazu příslušníka kontrolních orgánů na území druhé smluvní strany poskytnou mu orgány této smluvní strany bezplatně lékařskou péči.

Článek 10

(1) Ustanovení článků 5, 6 a 9 se vztahují i na orgány a zaměstnance smluvních stran, kteří v souvislosti s odbavováním osob, zboží a dopravních prostředků přestupujících státní hranice vykonávají činnost v místech a úsecích uvedených v článku 2 odstavec 1 a kteří nejsou kontrolními orgány ve smyslu článku 1.

(2) Smluvní strany určí odpovědného pracovníka, který řídí orgány uvedené v článku 1 odstavec 1 a v článku 10 odstavec 1.

Článek 11

Příslušné ústřední orgány mohou sjednat potřebná ujednání k provádění této dohody.

Článek 12

(1) Dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

(2) Dohoda se uzavírá na dobu pěti let. Nevypoví-li jedna ze smluvních stran dohodu nejpozději jeden rok před uplynutím této lhůty, zůstává v platnosti vždy dalších pět let. Dnem pozbytí platnosti Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci v oblasti dopravy a o pasové, celní a jiné kontrole při přestupu státních hranic ze dne 21. prosince 1970 pozbývá platnosti i tato dohoda.

Dáno v Berlíně dne 16. února 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ján Pješčák v. r.

Za vládu
Německé demokratické republiky:

Oskar Fischer v. r.

PŘÍLOHA**Seznam****míst a úseků, na nichž se provádí společná kontrola**

Hraniční přechody	Místo společné kontroly
I. Silniční hraniční přechody	
Vojtanov — Schönberg	Vojtanov (prozatímně Schönberg)
Boží Dar — Oberwiesenthal	Boží Dar (prozatímně Oberwiesenthal)
Cínovec — Zinnwald	do NDR — Cínovec do ČSSR — Zinnwald
Hřensko — Schmilka	do NDR — Hřensko do ČSSR — Schmilka
Varnsdorf — Seifhennersdorf	osobní přeprava do NDR — Varnsdorf do ČSSR — Seifhennersdorf nákladní přeprava Seifhennersdorf
II. Železniční hraniční přechody	
Vojtanov — Bad Brambach	Vojtanov, jakož i železniční trať mezi Vojtanovem a Bad Brambach
Děčín — Bad Schandau	železniční trať mezi Děčínem a Bad Schandau, jakož i mezi Ústí nad Labem a Dresden
III. Říční hraniční přechody	
Hřensko — Schöna	vzájemná a transitní přeprava zboží Hřensko a Schöna vzájemná přeprava osobních lodí a sportovních člunů Hřensko

Společná veterinární a fytokaranténní kontrola je prováděna jen na hraničním přechodu jedné smluvní strany. Hraniční přechody budou jmenovitě určeny po dohodě příslušných ústředních orgánů smluvních stran.

Příslušné ústřední orgány dohodnou termín zahájení společné kontroly.

122

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. září 1973

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky
o spolupráci v oblasti cestovního ruchu**

Dne 22. června 1972 byla v Bratislavě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu.

Podle svého článku 13 vstoupila Dohoda v platnost dnem 5. února 1973.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*]

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky
o spolupráci v oblasti cestovního ruchu**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Maďarské lidové republiky

vedeny snahou dále prohlubovat přátelské vztahy mezi svými zeměmi, usilující o vytvoření nejpříznivějších podmínek pro vzájemné poznávání úspěchů při výstavbě socialismu a komunismu a majíce za cíl podporovat a dále rozšiřovat vzájemný cestovní ruch, uzavírají tuto Dohodu:

Článek 1

Smluvní strany budou rozšiřovat a prohlubovat spolupráci v oblasti cestovního ruchu směřující k zlepšení vzájemného poznávání života lidu obou států, jejich historie a dosažených výsledků při budování socialismu.

Článek 2

Smluvní strany budou všestranně podporovat rozvoj všech forem cestovního ruchu mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou, zejména

- organizovaný a neorganizovaný cestovní ruch,
- turistiku mládeže,
- cestovní ruch uskutečňovaný příslušnými orgány odborových organizací,
- tematické odborné zájezdy včetně cest na kongresy, symposia, výstavy, sportovní akce, hudební a divadelní festivaly,
- návštěvy mezi podniky, organizacemi, městy, okresy a kraji na základě družby,
- cesty turistů ze třetích zemí do Československé socialistické republiky nebo Maďarské lidové republiky prostřednictvím organizací cestovního ruchu.

Článek 3

Smluvní strany budou uskutečňovat další opatření k zjednodušení hraničních formalit spojených s přechodem hranic turisty obou států.

*] Zde se uveřejňuje český překlad.

Článek 4

Smluvní strany budou soustavně uskutečňovat opatření k zlepšování a rozšiřování dopravního spojení mezi oběma státy, zejména

- pravidelného i nepravidelného leteckého spojení,
- pravidelných a mimořádných vlakových spojení,
- sezónních autobusových a lodních linek,
- příznivých podmínek pro motorizované turisty.

Článek 5

Smluvní strany budou podporovat rozvoj úzké spolupráce mezi vrcholnými orgány cestovního ruchu obou států, jakož i mezi dalšími orgány, organizacemi a institucemi zúčastněnými na rozvoji a uskutečňování cestovního ruchu.

Článek 6

Smluvní strany budou nadále rozšiřovat spolupráci v mezinárodních organizacích cestovního ruchu a uskutečňovat výměnu zkušeností z činnosti v této oblasti.

Článek 7

Smluvní strany se budou starat o to, aby příslušné orgány a organizace cestovního ruchu obou států si vzájemně systematicky vyměňovaly zkušenosti, údaje, informace a ostatní dokumentaci týkající se cestovního ruchu.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat výměnu zkušeností a setkání odborných pracovníků jednotlivých orgánů a organizací cestovního ruchu, zejména pokud jde o výstavbu a úpravu objektů cestovního ruchu, činnost podniků cestovního ruchu, vědeckou dokumentaci, statistiku. Za účelem přípravy kádrů a zvyšování jejich kvalifikace budou podporovat

vzájemnou výměnu pracovníků výzkumných ústavů, cestovních kanceláří, ubytovacích a stravovacích zařízení.

Článek 9

Smluvní strany zabezpečí, aby se vhodným propagačním, informačním a náborovým působením zlepšovala informovanost občanů o možnostech cestování do druhých států, čímž se bude přispívat k rozvíjení vzájemné návštěvnosti.

Článek 10

Každá ze smluvních stran může zřídit na území druhého státu informační středisko cestovního ruchu. Zřizování a činnost těchto středisek, jejich práva a povinnosti se řídí právními předpisy přijímacího státu.

Článek 11

Úhrady za vzájemný cestovní ruch se budou provádět podle smluvní úpravy platné mezi oběma smluvními stranami a způsobem dohodnutým mezi finančními orgány obou smluvních stran.

Článek 12

Příslušné orgány smluvních stran budou vždy na určitá časová období sjednávat protokoly o uskutečňování jednotlivých ustanovení této Dohody.

Článek 13

Tato Dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních právních předpisů každé ze smluvních stran. Dohoda vstoupí v platnost dnem výměny diplomatických nót o tomto schválení a bude platit po dobu pěti let. Dohoda však bude prodlužována mlčky vždy o další rok, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví nejpozději šest měsíců před uplynutím příslušného období její platnosti.

Dáno v Bratislavě dne 22. června 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce slovenském a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Emil Mišovský v. r.

Za vládu

Maďarské lidové republiky:

Károly Molnár v. r.

123

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. října 1973

**o Protokolu o rovnocennosti dokumentů o vzdělání, vědeckých hodnostech a titulech,
které jsou vydávány nebo udělovány v Československé socialistické republice
a ve Svazu sovětských socialistických republik**

Dne 6. června 1972 byl v Praze podepsán Protokol o rovnocennosti dokumentů o vzdělání, vědeckých hodnostech a titulech, které jsou vydávány nebo udělovány v Československé socialistické republice a ve Svazu sovětských socialistických republik.

tické republice a ve Svazu sovětských socialistických republik.

Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu.

České znění Protokolu se vyhlašuje současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

P R O T O K O L

**o rovnocennosti dokumentů o vzdělání, vědeckých hodnostech a titulech,
které jsou vydávány nebo udělovány v Československé socialistické republice
a ve Svazu sovětských socialistických republik**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Svazu sovětských socialistických republik na základě Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 6. května 1970, a také na základě Dohody o kulturní a vědecké spolupráci ze dne 28. února 1972, s cílem zdokonalení a upravení srovnatelnosti odpovídající úrovně vzdělání, vědeckých hodností a titulů v obou státech, se dohodly na následujícím.

Článek 1

Vysvědčení o ukončení základní devítileté školy vydávaná v Československé socialistické republice a vysvědčení o ukončení osmi tříd střední školy vydávaná ve Svazu sovětských socialistických republik, jsou rovnocenná a opravňují k pokračování ve studiu na úplné střední škole nebo k přijetí na odpovídající střední odbornou školu.

Článek 2

Maturitní vysvědčení vydávaná v Československé socialistické republice a vysvědčení o středoškolském vzdělání vydávaná ve Svazu sovětských socialistických republik, jsou rovnocenná a opravňují k přijetí na vysoké školy v obou zemích.

Článek 3

Maturitní vysvědčení vydávané v Československé socialistické republice po ukončení střední odborné školy a diplom o ukončení střední odborné školy vydávaný ve Svazu sovětských socialistických republik, jsou rovnocenné a opravňují k přijetí na vysoké školy v obou zemích.

Článek 4

Diplomy, vydávané po ukončení vysokých škol v Československé socialistické republice a Svazu sovětských socialistických republik, jsou rovno-

cenné a opravňují k přijetí do aspirantury v obou zemích.

Článek 5

Vědecké hodnosti kandidáta věd a doktora věd a také vědecké tituly docenta a profesora, udělované v Československé socialistické republice a Svazu sovětských socialistických republik, jsou odpovídajícím způsobem rovnocenné.

Článek 6

Diplomy uvedené v článku 4 a doklady o udělení vědeckých hodností a titulů, uvedených v člán-

ku 5, se uznávají v souhlasu s vnitrostátními předpisy.

Tento Protokol nabývá účinnosti dnem podpisu. Změny a doplňky k tomuto Protokolu se odsouhlasují a upravují doplňkovým protokolem. Kompetentní ministerstva Československé socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik si budou vzájemně vyměňovat informace nezbytné pro uplatnění tohoto Protokolu.

Dáno v Praze dne 6. června 1972 ve dvou výtiscích, každý v českém a ruském jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Ze zmocnění vlády
Československé socialistické republiky:

J. Havlín v. r.

Ze zmocnění vlády
Svazu sovětských socialistických republik:

V. P. Jeljutin v. r.

124

SMĚRNICE

Ústřední rady odborů o postavení a úkolech orgánů ROH v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci, schválené usnesením VI. plenární schůze ÚRO ze dne 11. října 1973

Bezpečnost a ochrana zdraví při práci je důležitou součástí péče o člověka v pracovním procesu a sociální jistoty pracujících v socialistické společnosti. Její zabezpečování je neoddělitelnou a rovnocennou součástí plánování a plnění hospodářských úkolů, rozvoje nové techniky a řídicí a kontrolní činnosti státních a hospodářských orgánů a vedoucích pracovníků.

VIII. všeodborový sjezd ve svém usnesení vyvedl, že všestranná a komplexní péče o potřeby pracujících, o zabezpečení optimálních pracovních, právních, sociálních a zdravotních podmínek je jednou z rozhodujících funkcí odborů. Proto Revoluční odborové hnutí plní úkoly v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jako součást všestranné péče o uspokojování oprávněných potřeb pracujících.

Orgány ROH vedle výchovného působení na pracující vykonávají společenskou kontrolu nad bezpečností a ochranou zdraví při práci v rozsahu vyplývajícím z postavení jednotné odborové organizace v socialistické společnosti a z oprávnění daných socialistickým právním řádem. Přitom spolupracují se státními a hospodářskými orgány a

aktivně podporují jejich opatření k plánovitému zlepšování prevence pracovních úrazů a nemocí z povolání.

V zájmu vytvoření systému společenské kontroly odborů nad bezpečností a ochranou zdraví při práci, jejího zkvalitnění a prohloubení, k realizaci usnesení VIII. všeodborového sjezdu podle čl. 18 d) stanov ROH Ústřední rada odborů v souladu s ustanovením § 136 zákoníku práce stanoví:

Č Á S T I

SPOLEČNÉ ÚKOLY ORGÁNŮ ROH V PÉČI O BEZPEČNOST A OCHRANU ZDRAVÍ PŘI PRÁCI

Orgány ROH plní úkoly v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci jako jednu ze svých základních funkcí při ochraně oprávněných zájmů pracujících v souladu se zajišťováním zájmů celé společnosti.

V zastoupení všech pracujících projednávají v rámci komplexní péče o pracující otázky zlepšo-

vání pracovního prostředí a úrazové, zdravotní a požární prevence se státními a hospodářskými orgány, předkládají jim návrhy, náměty a připomínky, požadují a kontrolují jejich realizaci.

Organizují aktivní účast pracujících na řešení všech otázek, týkajících se péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Kontrolují podle příslušnosti ke stupni řízení jak organizace, organizace jim nadřazené a ústřední orgány plní stanovené povinnosti v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci ve své řídicí a kontrolní činnosti, ve výchově pracujících a v propagační činnosti. Orgány ROH při provádění společenské kontroly ROH jsou oprávněny vstupovat na všechna pracoviště a do zařízení pro pracující a vyžadovat od vedoucích pracovníků a řídicích orgánů potřebné zprávy, doklady a vysvětlení.¹⁾

Svoje úkoly v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ve vztahu ke státním a hospodářským orgánům a vedoucím pracovníkům plní orgány ROH formou součinnosti, spolurozhodování, rozhodování a kontroly. Přitom využívají oprávnění daná zákoníkem práce a dalšími předpisy. (Čl. 4 až 7, čl. 19—25 usnesení IV. všeodborového sjezdu o závodních výborech základních organizací ROH a § 136 zákoníku práce ve znění vyhlášeném pod č. 42/1970 Sb. a ve smyslu § 35—40 vl. nař. č. 66/1965 Sb. ve znění nařízení vlády ČSSR č. 60/1970 Sb.).

Č Á S T I I

ZÁVODNÍ (DÍLENSKÉ) VÝBORY ZÁKLADNÍCH ORGANIZACÍ REVOLUČNÍHO ODBOROVÉHO Hnutí

1. Závodní výbory ROH²⁾

jako základní článek společenské kontroly zabezpečují úkoly odborové organizace v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci v podnicích a závodech, přímo na pracovištích. Působí k tomu, aby hospodářské orgány a vedoucí pracovníci plánovitě vytvářeli podmínky pro bezpečnou a zdraví nezávadnou práci; přitom zejména:

a) projednávají s vedením organizace:

- návrhy na zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zlepšování pracovních podmínek podle námětů a připomínek pracujících při přípravě, realizaci a kontrole hospodářských plánů, komplexních programů péče o pracující, kolektivních smluv

a plánů ozdravných opatření a programů komplexní socialistické racionalizace,

- plány vedení organizace na výchovu pracovníků k bezpečné práci, na propagaci bezpečných pracovních způsobů a rozšiřování dobrých zkušeností, podle možnosti se spoluúčastní při jejich realizaci,
- návrhy na využívání a zaměření iniciativy a aktivity pracujících v oblasti zlepšování pracovního prostředí a posilování technologické a pracovní kázně a podle podmínek návrhy na zřizování kabinetů a laboratoří ochrany a bezpečnosti práce,
- iniciativní návrhy na morální a hmotné ocenění těch pracovníků, kteří svou prací, iniciativou a příkladem přispívají ke snížení pracovní úrazovosti a zlenšování pracovního prostředí,
- dodržování předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zejména při uvádění nových strojů a zařízení a provozních prostorů do provozu, při stanovení nových technologických pracovních a výrobních postupů i výkonových norem, zavádění zlepšovacích návrhů i technických a organizačních opatření v rámci komplexní socialistické racionalizace a vyžadují potřebnou nápravu,
- návrhy vedení organizace na provádění pravidelných, popř. veřejných prověrek bezpečnosti práce, nebo je iniciativně předkládají, spolu s hospodářským vedením je organizují a zúčastňují se jejich provádění, vyjadřují se k naléhavosti, pořadí a termínům opatření k odstranění zjištěných nedostatků:

b) kontrolují:

- plnění povinností hospodářského vedení v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci, zejména ustanovení zákoníku práce a ostatních bezpečnostních, hygienických a požárních předpisů a předpisů o pracovních podmínkách žen a mladistvých pracovníků,
- dodržování předpisů o registraci a evidenci pracovních úrazů, zúčastňují se vyšetřování jejich příčin a příčin nemocí z povolání, podle potřeby je samy přezkoušují; projednávají příčiny pracovních úrazů a nemocí z povolání a kontrolují plnění nápravných opatření,
- dodržování předpisů o vybavování pracujících osobními ochrannými pracovními prostředky a potřebnými mycími a dezinfekčními prostředky,³⁾

1) V závodech a na pracovištích, pro něž platí zvláštní předpisy o povolení ke vstupu, řídí se pracovníci a funkcionáři vyšších orgánů ROH těmito zvláštními předpisy.

2) Podnikové výbory ROH, které podle usnesení sekretariátu ÚRO mají oprávnění závodních výborů ROH, plní také úkoly závodních výborů ROH podle těchto směrnic.

3) § 40 vl. nař. č. 66/1965 Sb.

- zda vedení organizace ve lhůtě 30 dnů od vzniku škody jim předkládá k projednání svoje návrhy na náhrady škod vzniklých pracovníkům pracovními úrazy a nemocemi z povolání a projednává s postiženými pracovníky nebo pozůstalými jejich nároky, a požadují včasnou nápravu,
- provádění výchovy a školení pracovníků vedením organizace k dodržování předpisů bezpečnosti a hygieny práce a předpisů o požární ochraně, včetně dokladů o tomto školení a zda organizace soustavně vyžaduje jejich dodržování; zvláštní pozornost věnují výchově učňů a mladistvých pracovníků,
- systém a úroveň školení vedoucích pracovníků v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a vysílají své zástupce k ověřování jejich znalostí,
- uplatňování kárných postihů vedením organizace vůči pracovníkům, kteří neplní povinnosti vyplývající pro ně z předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, popřípadě požadování náhrady škody vzniklé organizaci z tohoto neplnění,
- na pracovištích plnění opatření uložených orgány státního odborného dozoru⁴⁾ a ověřují si jejich účinnost, požadují od nich informace a upozorňují je na nedostatky nebo závady na pracovištích, zařízeních a při činnostech, které spadají do jejich působnosti,
- plnění závazných pokynů ze strany organizace, vydaných orgány ROH a plnění opatření, vyplývajících z prověrek bezpečnosti práce;

c) rozhodují:

- o počtu a rozmístění odborových inspektorů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, volených na odborových úsecích a hlídek bezpečnosti práce s přihlédnutím k organizačnímu členění pracovišť a riziku práce, ve spolupráci s úsekovými důvěrníky řídí jejich činnost, zajišťují jejich školení a výměnu poznatků a zkušeností, dávají předchozí souhlas k práci přesčas a k noční práci žen v souladu s ustanoveními zákona práce, stanoví podmínky, za kterých tyto práce mohou být výjimečně konány a vyjadřují se k žádostem organizací o povolení výjimek,
- při uplatňování návrhů na kárné postihy; požadují od organizace závazným pokynem odstranění závad v provozu, na strojích,

zařízeních a objektech, při pracovních postupech a v případě bezprostředního ohrožení života nebo zdraví pracovníků mají právo zakázat další práci; mají právo zakázat práci přesčas a práci v noci, která by ohrožovala bezpečnost a zdraví pracovníků. O těchto opatřeních uvědomí neprodleně příslušný orgán státního odborného dozoru a KVOS. Požádá-li o to organizace orgán státního odborného dozoru, je tento orgán povinen přezkoumat opatření závodního výboru ROH; až do jeho rozhodnutí platí opatření závodního výboru ROH.

V základních organizacích ROH, kde se volí místní výbor ROH, plní tento orgán úkoly závodního výboru ROH; působnost závodního výboru při rozhodování a spolurzhodování s vedením závodu v základních organizacích, kde se volí závodní důvěrník ROH, plní členská schůze.

2. Komise bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Závodní, podle potřeby dílenské výbory ROH si ustavují komise bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jako svoje pomocné, poradní a výkonné orgány.

Předseda komise je členem závodního (dílenského) výboru ROH a plní funkci závodního (dílenského) inspektora.

Náplň, rozsah a metody činnosti komisí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci byly stanoveny v zásadách pro výstavbu a činnost komisí základních organizací ROH schválených předsednictvem ÚRO dne 12. ledna 1972.

3. Inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v ZO ROH

Inspektory bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v základních organizacích ROH jsou předsedové komisí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci závodních a dílenských výborů ROH (dále jen závodní a dílenští inspektoři) a inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci volení na odborových úsecích.

Při své činnosti závodní a dílenští inspektoři:

- prověřují pracoviště, stroje, nástroje a pracovní postupy z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a podávají návrhy na odstranění zjištěných nedostatků,
- kontrolují dodržování bezpečnostních, hygienických a požárních předpisů a vytváření podmínek pro bezpečnou a zdravotně nezávadnou práci v rozsahu své působnosti, upozorňují na zjištěné závady, projednávají je s vedoucími

⁴⁾ Orgány ČÚBP, SÚBP, ČBÚ, SBÚ, hygienické služby, požární ochrany a odborný technický dozor ministerstev dopravy, spojů, vnitra a národní obrany.

pracovníky a požadují jejich odstranění; na závažné nedostatky upozorňují komisi bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a závodní výbor ROH,

- předkládají na základě vlastních poznatků a připomínek pracujících náměty na zvyšování úrazové, zdravotní a požární prevence do kolektivních smluv, plánů ozdravných opatření a na zaměření laboratoří ochrany a bezpečnosti práce a pracovní hygieny,
- kontrolují přidělování osobních ochranných pracovních prostředků, ochranných oděvů a obuvi pracovníkům a jejich správné používání,
- zúčastňují se v rozsahu své působnosti prověrek na pracovištích, vyšetřování příčin pracovních úrazů, provozních nehod a havárií a sepisování záznamů o úrazech a kontrolují jejich správnost a plnění přijatých opatření,
- informují pracující na členských schůzích a konferencích o všech otázkách týkajících se péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci a požadují zařazení otázek úrazové a zdravotní prevence na jednání závodních (dílenských) výborů ROH, členských schůzí a konferencí, aktivů, výrobních porad apod.,
- spolupůsobí při výchově pracujících k dodržování předpisů a zásad bezpečnosti a hygieny práce, spolupůsobí v rozvoji činnosti kabinetů OBP a získávají je k účasti na zlepšování pracovního prostředí a zvyšování prevence pracovních úrazů a nemocí z povolání,
- spolupracují v otázkách úrazové zábrany s důvěrníky nemocenského pojištění, s aktivisty Československého červeného kříže a v otázkách požární prevence s členy požárních hlídek.

Závodní (dílenský) inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na základě zmocnění⁵⁾ závodního výboru ROH jsou oprávněni v případě bezprostředního ohrožení života nebo zdraví pracovníků zakázat další práci.

O tomto opatření jsou povinni neprodleně uvědomit vedení závodu, závodní (dílenský) výbor ROH, který uvědomí příslušný orgán státního odborného dozoru nad bezpečností práce a KVOS. Požádá-li o to organizace orgán státního odborného dozoru, je tento orgán povinen přezkoumat rozhodnutí závodního (dílenského) inspektora; až do jeho rozhodnutí platí opatření závodního (dílenského) inspektora.

Toto oprávnění používají závodní (dílenský) inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v případech, kdy k bezprostřednímu ohrožení došlo na místně odloučeném pracovišti nebo za podmí-

nek, kdy při obvyklém způsobu projednání v ZV (DV) ROH by nastalo nebezpečí z prodlení.

4. Inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na odborovém úseku

Na pomoc úsekovému důvěrníku volí odborový úsek podle charakteru pracoviště inspektora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „inspektor bezpečnosti práce“), který svoje úkoly zabezpečuje společně s úsekovým důvěrníkem a podle jeho pokynů v souladu s těmito směrnici.

Inspektoři bezpečnosti práce na odborových úsecích:

- operativně sledují dodržování předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zlepšování pracovního prostředí, přidělování a používání osobních ochranných pracovních prostředků,
- účastní se prověrek bezpečnosti práce a vyšetřování příčin pracovních úrazů, provozních nehod a havárií, kontrolují správnost záznamů o nich a plnění přijatých nápravných opatření,
- sledují provádění vstupních instrukcí, pravidelného školení a přezkušování pracovníků, používání propagačních prostředků,
- kontrolují výstražná návěstí, bezpečnostní a signalizační zařízení na pracovištích,
- podporují iniciativu pracujících při zlepšování pracovního prostředí, pomáhají organizovat činnost hlídek bezpečnosti práce, shromažďují náměty a připomínky na zlepšování prevence pracovních úrazů a nemocí z povolání,
- informují pracující na členských schůzích odborových úseků, výrobních poradách a desetimínutovkách o všech opatřeních, která byla učiněna k realizaci jejich připomínek,
- projednávají s mistrem, popř. s jiným vedoucím pracovní skupiny a pracoviště zjištěné závady; o výsledku jednání informují předsedu komise bezpečnosti a ochrany zdraví při práci závodního (dílenského) výboru ROH,
- na závažné případy, kdy je bezprostředně ohrožen život nebo zdraví pracovníků, neprodleně upozorní závodního (dílenského) inspektora bezpečnosti práce a požadují jeho zásah, popř. přímo informují závodní nebo dílenský výbor ROH.

Inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v základních organizacích ROH jsou výkonnými orgány v oblasti společenské kontroly ROH nad bezpečností a ochranou zdraví při práci a jejich činnost podle těchto směrnic se považuje za činnost bezprostředně související s úkoly organizace.⁶⁾

⁵⁾ Zmocnění vydává závodní výbor ROH na celé funkční období.

⁶⁾ § 3 vyhlášky ÚRO č. 134/1968 Sb.

ČÁST III

ÚKOLY ORGÁNŮ ODBOROVÝCH SVAZŮ

Odborové svazy plní úkoly při vytváření nezávadných pracovních podmínek v rozsahu příslušných jednotlivých odvětví národního hospodářství. Vykonnávají společenskou kontrolu ROH nad bezpečností a ochranou zdraví při práci.

1. Ústřední výbory odborových svazů

Rozpracovávají usnesení Ústřední rady odborů v podmínkách odborového svazu a zabezpečují jejich plnění v nižších svazových orgánech. Stanoví úkoly odborového svazu v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci.

Přitom zejména:

- stanoví konkrétní cíle odborového svazu v péči o zlepšování pracovního prostředí a zvyšování prevence pracovních úrazů a nemocí z povolání,
- řídí činnost svazových orgánů a základních organizací a stanoví pro ně úkoly při provádění společenské kontroly ROH nad bezpečností a ochranou zdraví při práci,
- pravidelně projednávají situaci na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v příslušných odvětvích; projednávají společná opatření s partnerskými ministerstvy a ústředními orgány a požadují od nich řešení zásadních problémů celostátního charakteru,
- projednávají každý smrtelný pracovní úraz a hromadné úrazy s vedením ministerstva nebo ústředního hospodářského orgánu,
- předkládají Ústřední radě odborů zprávy o úrovni bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v odvětvích a oborech spadajících do jejich působnosti, o nejdůležitějších usneseních orgánů ústředních výborů odborových svazů; předkládají ÚRO ke koordinaci návrhy resortních předpisů z úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- zevšeobecňují zkušenosti a výsledky z organizátorské, výchovné a propagační práce svazových orgánů na úseku péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci,
- stanoví úkoly ve výchově a školení funkcionářů na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v souladu s pokyny ÚRO; ustavují lektorské skupiny,
- účastní se příprav a projednávání předpisů a pravidel o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, platných pro celé odvětví na území ČSSR, a udělují k nim souhlas,
- dávají podle příslušných právních předpisů souhlas k vydání seznamů prací zakázaných ženám a mladistvým pracovníkům, k noční práci žen a práci přesčas a stanoví přitom podmínky, za kterých se práce žen v noci a práce přesčas nad hranice stanovené zákoníkem práce může povolit, účastní se příprav k vydávání směrnic pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků,
- v zájmu shodných stanovisek stanoví postup českých a slovenských výborů odborových svazů při udělování souhlasu k vydávání pravidel k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci republikovými ministerstvy a nadpodnikovými orgány v jednotlivých republikách,
- projednávají s ústředními sekce Československé vědeckotechnické společnosti jejich účast na plnění úkolů sloužících k zlepšování pracovního prostředí a odstraňování nebezpečné a fyzicky namáhavé práce,
- hodnotí dodržování stanovených podmínek socialistického soutěžení z hlediska bezpečnosti práce a pracovních podmínek a zaujímají stanovisko k návrhům na propůjčení Rudých praporů vlády a ÚRO, popř. na jiná ocenění vítězných kolektivů a jednotlivců,
- ustavují komise a inspektory bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jako své poradní a výkonné orgány.

Výkonem některých svých úkolů a oprávněním mohou pověřit české a slovenské výbory odborových svazů.

2. České výbory a slovenské výbory odborových svazů

České a slovenské výbory odborových svazů zabezpečují plnění usnesení vyšších odborových orgánů a svého svazového sjezdu. Plní úkoly z toho vyplývající a vykonávají společenskou kontrolu nad bezpečností a ochranou zdraví při práci v rozsahu příslušných odvětví v národních republikách.

Přitom zejména

- projednávají otázky úrazové a zdravotní prevence s příslušnými republikovými ministerstvy a řídicími odvětvovými orgány, předkládají jim iniciativní návrhy a stanoviska k odstranění nedostatků, uplatňují hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci při projednávání návrhů a hodnocení výsledků plnění hospodářských plánů, socialistického soutěžení, rozvoje nové techniky, při stanovení úkolů ve výzkumné a vývojové činnosti, při vydávání zásad hmotné zainteresovanosti a příslušných mzdových předpisů, při stanovení úkolů ve výchovné a propagační činnosti hospodářských a státních orgánů,
- řídí činnost krajských a okresních výborů odborových svazů a základních organizací ROH při plnění úkolů v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci a poskytují jim potřebnou pomoc,

- zajišťují školení funkcionářů ROH z oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zevšeobecňují dobré zkušenosti základních organizací ROH, okresních a krajských výborů odborového svazu,
- projednávají pravidelně rozbor pracovní úrazovosti, příčiny smrtelných, hromadných a těžkých pracovních úrazů, přípravu, organizaci a výsledky veřejných a jiných celostátních prověrek bezpečnosti práce a pravidelné zprávy příslušných ministerstev a příslušných ústředních orgánů, posuzují navrhovaná opatření, popř. předkládají vlastní návrhy na odstraňování nedostatků,
- projednávají každý smrtelný pracovní úraz a hromadné úrazy s vedením republikového ministerstva, resp. ústředního hospodářského orgánu,
- kontrolují, jak ústřední a nadpodnikové orgány plní své úkoly v řízení, koordinaci a kontrole péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci v podnicích a závodech; doporučují uplatnění kárných opatření vůči těm odpovědným pracovníkům, kteří neplní své povinnosti na tomto úseku,
- projednávají a schvalují návrhy na udělení výjimek ze zákazu noční práce žen a k práci přesčas v rozsahu své působnosti,
- udělují souhlas k vydání seznamů pracovišť zakázaných ženám a mladistvým a účastní se na přípravě směrnic o poskytování osobních ochranných pracovních prostředků,
- vyjadřují stanoviska ke směrnicím a pravidlům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci republikových ministerstev a ostatních nadpodnikových orgánů a udělují k nim souhlas,
- k operativnímu plnění úkolů při vykonávání společenské kontroly ROH a jako poradní a výkonné orgány si ustavují komise, lektorské skupiny a inspektory bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

V závažných případech jsou oprávněny na návrh inspektora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ČVOS nebo SVOZ požadovat od organizace závazným pokynem odstranění závad na strojích a zařízeních a objektech nebo při pracovních postupech. O tomto opatření uvědomí neprodleně příslušný orgán státního odborného dozoru. Požádá-li o to organizace orgán státního dozoru, je tento orgán povinen přezkoumat opatření ČVOS nebo SVOZ; až do jeho rozhodnutí platí opatření ČVOS nebo SVOZ.

3. Krajské (městské) výbory odborových svazů

Krajské a městské výbory odborových svazů⁷⁾ (dále krajské výbory) se ve své činnosti na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci řídí usneseními vyšších odborových orgánů.

Řídí činnost základních organizací a okresních výborů odborových svazů při plnění úkolů v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a poskytují jim organizátorskou a metodickou pomoc.

Přitom zejména:

- projednávají činnost hospodářských orgánů a základních organizací ROH na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a projednávají pravidelně zprávy hospodářských orgánů a rozbor pracovní úrazovosti v okruhu své působnosti,
- spolupracují s příslušnými odbory KNV (MěNV), s orgány státního odborného dozoru, podle potřeby s dalšími státními a hospodářskými orgány a společenskými organizacemi v okruhu své působnosti, organizují pomoc ZO ROH při prověrkách bezpečnosti práce, působí ke zlepšování úrovně bezpečnostní techniky a stavu ochrany zdraví při práci v závodech a podnicích,
- požadují od hospodářských orgánů informace a potřebná opatření k odstranění nedostatků a závad,
- kontrolují, jak vedení závodů a orgány základních organizací ROH plní úkoly na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zejména povinnosti vyplývající pro ně z ustanovení zákoníku práce o náhradě škody z pracovních úrazů a nemocí z povolání,
- organizují podle pokynů ÚVOS, ČVOS nebo SVOZ školení inspektorů a ostatních funkcionářů komisí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci základních organizací a okresních výborů odborového svazu; ke splnění tohoto úkolu ustavují lektorské skupiny,
- zevšeobecňují dobré zkušenosti a rozšiřují poznatky o osvědčených způsobech výchovy a rozvíjení aktivity pracujících ve snižování pracovní úrazovosti a zlepšování pracovního prostředí.

Krajské výbory zřizují komisi bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Předsedou komise je člen krajského výboru. Krajský výbor může komisi pověřit plněním některých svých úkolů.

K přímému plnění svých úkolů a na pomoc základním organizacím při provádění společenské kontroly ROH ustavují KVOS (MěVOS) funkci inspektora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci — svazového inspektora — z pracovníků odboro-

⁷⁾ V odborových svazech s odlišnou organizační strukturou, kde nejsou KVOS (MěVOS), plní úkoly KVOS orgány jim na roveň postavené (oblastní výbory apod.).

vého svazu nebo předsedů, popř. členů komisí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci KVOS (MěVOS).

4. Okresní výbory odborových svazů

Okresní výbory odborových svazů zabezpečují plnění usnesení vyšších odborových orgánů a řeší otázky pracovních podmínek, bezpečnosti a hygieny práce.

Podle pokynů KVOS a podmínek základních organizací ROH v okrese si mohou ustavovat komise a svazové inspektory bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

5. Inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vyšších svazových orgánů (svazoví inspektoři)

Inspektoři bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vyšších svazových orgánů (dále svazoví inspektoři) se ustavují jako výkonné a poradní orgány ÚVOS, ČVOS, SVOZ, KVOS (MěVOS) a OVOS, které řídí a kontrolují jejich činnost.

Svazoví inspektoři v rozsahu své působnosti poskytují metodickou pomoc nižším svazovým orgánům a ZV ROH a jejich komisím a inspektorům při provádění společenské kontroly ROH a při zabezpečování usnesení vyšších orgánů ROH v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Své úkoly v závodech plní s vědomím ZV ROH a za účasti orgánů ZO ROH.

Přitom jsou oprávněni:

- účastnit se jednání ZV ROH nebo jiných orgánů ZO ROH s vedením oboru, podniku, závodu, provozu, týkajících se otázek úrazové a zdravotní prevence na pracovištích, plnění závazků v kolektivní smlouvě, plánu ozdravných opatření a odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání a organizování prověrek bezpečnosti práce.
- vstupovat na pracoviště, do hygienických, sociálních a ostatních zařízení organizace pro pracující a požadovat na vedení organizace odstranění zjištěných závad v přiměřené lhůtě,
- účastnit se vyšetřování popř. přeshetřovat příčiny těžkých, hromadných, smrtelných i jiných pracovních úrazů, provozních nehod a havárií a jejich projednávání.
- vyžadovat od závodních výborů ROH, komisí a inspektorů bezpečnosti práce informace o jejich činnosti při provádění společenské kontroly ROH nad bezpečností a ochranou zdraví při práci, zúčastňovat se jejich schůzí, veřejných a jiných prověrek bezpečnosti práce.
- požadovat odstranění závad v provozu na strojích, zařízeních a objektech nebo při pracovních postupech a v případech bezprostředního ohrožení života nebo zdraví pracovníků zakázat další práci na stroji nebo zařízení; o takovém

opatření jsou povinni neprodleně uvědomit vedení organizace, závodní výbor ROH, příslušný svazový orgán, který je pověřil výkonem společenské kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci, a příslušný orgán státního odborného dozoru. Požádá-li o to organizace orgán státního odborného dozoru, e tento orgán povinen přezkoumat opatření svazového inspektora. Až do jeho rozhodnutí platí opatření svazového inspektora.

Svazoví inspektoři jsou povinni dbát předpisů o zachování státního, hospodářského a služebního tajemství o věcech, o nichž se dověděli při výkonu své funkce, a zachovávat o nich mlčenlivost i po skončení své funkce.

Při své činnosti se prokazují průkazem svazového inspektora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, který jim vydá orgán, u něhož jsou ustaveni.

ČÁST IV

VŠEODBOROVÉ ORGÁNY

Všeodborové orgány plní úkoly v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci jako územní odborové orgány ve vztahu ke svazovým orgánům a příslušným územním, státním a hospodářským orgánům a společenským organizacím.

1. Ústřední rada odborů

Ústřední rada odborů rozpracovává a zabezpečuje usnesení všeodborového sjezdu v oblasti péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci, stanoví postup a úkoly odborových orgánů a organizací k dosažení cílů vytyčených sjezdem. Řídí činnost všech odborových orgánů ve společenské kontrole ROH, v péči o zlepšování pracovního prostředí, o úrazovou a zdravotní prevenci. Upravuje výkon a organizaci společenské kontroly ROH nad bezpečností a ochranou zdraví při práci.

Přitom plní tyto hlavní úkoly:

- řeší zásadní programové a koncepční úkoly odborů, stanoví cíle a zaměření činnosti odborových orgánů v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci na jednotlivá období,
- kontroluje plnění stanovených úkolů odborovými orgány a organizacemi
- projednává jménem Revolučního odborového hnutí s vládou Československé socialistické republiky zásadní otázky a problémy v zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, předkládá jí návrhy na opatření ke zvýšení této péče, vyžadující celostátní nebo resortní řešení a jejich zahrnutí do plánu rozvoje národního hospodářství,
- předkládá příslušným orgánům návrhy na vydání potřebných bezpečnostních a hygienic-

kých předpisů a využívání výchovných a propagačních prostředků působících v celém státě,

- vyjadřuje se k návrhům zákonů a ostatních právních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci s celostátní působností,
- účastní se svými zástupci jednání o stavu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a uplatňování právního řádu v orgánech Federálního shromáždění,
- spolupracuje s příslušnými řídicími státními a hospodářskými orgány a společenskými organizacemi při řešení problémů celostátní povahy, vyžaduje od nich potřebné informace a pomoc a kontroluje plnění přijatých opatření,
- stanoví zásady pro náplň a organizaci školení funkcionářů a pracovníků odborových orgánů a zvyšování jejich politické a odborné kvalifikace pro výkon společenské kontroly ROH nad bezpečností a ochranou zdraví při práci,
- zajišťuje spolupráci a výměnu zkušeností se zahraničními odborovými ústředními a mezinárodními orgány v oblasti péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci,
- stanoví zásady pro rozmisťování pracovníků orgánů ROH v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a pro financování této činnosti.

2. Česká odborová rada a Slovenská odborová rada

Česká odborová rada a Slovenská odborová rada jako národní orgány ROH zabezpečují plnění usnesení všeodborového sjezdu a svých sjezdů v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v České socialistické republice a ve Slovenské socialistické republice.

Při plnění těchto úkolů zejména:

- projednávají otázky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci s jednotlivými republikovými vládami a předkládají jim po projednání s ČVOS a SVOZ návrhy na řešení zásadních problémů; informují ČVOS a SVOZ o zásadních usneseních vlád ČSR a SSR v této oblasti,
- spolupracují s ČNR, SNR, s příslušnými ministerstvy ČSR a SSR a s ostatními státními a hospodářskými orgány, informují je o závažných nedostatcích v péči o pracovní prostředí a pracovní podmínky a požadují jejich řešení,
- vyjadřují se v souladu s usneseními ÚRO k předkládaným návrhům právních předpisů týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v jednotlivých národních republikách,
- koordinují činnost ČVOS a SVOZ, hodnotí plnění jejich úkolů v oblasti bezpečnosti a

ochrany zdraví při práci a o výsledcích tohoto hodnocení informují ÚRO,

- poskytují v rozsahu své působnosti všeobecnou poradenskou službu pro odborové orgány v otázkách bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- projednávají stav bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a vývoj pracovní úrazovosti v jednotlivých republikách a požadují od příslušných státních a hospodářských orgánů řešení zásadních problémů, koncepčních úkolů a nedostatků,
- projednávají zásady spolupráce s orgány státního odborného dozoru v ČSR a SSR, ověřují si účinnost jejich opatření a zásahů a společně s nimi postupují při řešení rozhodujících otázek v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- pomáhají ČVOS a SVOZ při školení odborového aktivu a při organizování výchovné a propagační činnosti. Organizují pro funkcionáře a pracovníky uvedených výborů odborových svazů na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci metodické semináře,
- předkládají iniciativní návrhy na zabezpečení výchovné a propagační činnosti v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ve veřejných sdělovacích prostředcích.

3. Krajské odborové rady, Pražská a Bratislavská odborová rada

Krajské odborové rady, POR a BOR se ve své činnosti v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci řídí usneseními ÚRO, ČOR a SOR a krajské všeodborové konference; jako představitelé odborové organizace ve styku se státními a hospodářskými orgány a společenskými organizacemi v kraji sjednocují a koordinují činnost odborových orgánů. Přitom respektují úkoly a směrnice vytyčené v této oblasti příslušnými orgány odborových svazů.

Přitom zejména:

- projednávají s představiteli krajských (městských) politických a státních orgánů, zejména s radou KNV (NVP a NVB) zásadní otázky týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rámci celkového zlepšování životního a pracovního prostředí v kraji a předkládají jim návrhy na odstraňování nedostatků,
- koordinují činnost svazových odborových orgánů v kraji (městě) při provádění společenské kontroly ROH nad bezpečností a ochranou zdraví při práci s činností příslušných krajských státních a hospodářských orgánů,
- spolupracují s inspektoráty bezpečnosti práce, vyžadují si a projednávají jejich zprávy o stavu bezpečnosti práce a vývoji pracovní úrazovosti v kraji,

- sledují, jak KVOS, MěVOS, OOR a MěOR plní úkoly v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, informují vyšší svazové orgány, Ústřední radu odborů, Českou a Slovenskou odborovou radu o situaci v kraji.

4. Okresní odborové rady

Okresní odborové rady se v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci řídí usneseními vyšších všeodborových orgánů a plní úkoly ve styku s politickými, státními a hospodářskými orgány a společenskými organizacemi v okrese. Sjednocují a koordinují činnost okresních výborů odborových svazů při řešení otázek dotýkajících se více odvětví v okrese, přitom respektují úkoly a směrnice vytyčené v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci příslušnými orgány odborových svazů.

Přitom zejména:

- projednávají s představiteli okresních orgánů, zejména s radou ONV, OÚNZ, s ČSČK společná opatření dotýkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rámci zlepšování životního a pracovního prostředí v rámci okresu, zejména zlepšování zdravotní prevence a snižování absence pro nemoc a úraz,
- vyjadřují se k návrhům orgánů ONV a OÚNZ na využívání prostředků z regresních náhrad, zejména ke zlepšování pracovního prostředí v závodech a zdravotnických zařízeních v okrese,
- sledují, jak základní organizace ROH zabezpečují úkoly na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, upozorňují na nedostatky vyšší odborové orgány a požadují jejich řešení,
- pomáhají okresním výborům odborových svazů a základním organizacím ROH při organizování prověrek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, pracovních podmínek žen a mladistvých, při školení funkcionářů z oblastí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a pracovních vztahů a nemocenského pojištění,
- zajišťují funkcionářům a členům základních organizací pracovní právní pomoc v otázkách bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání, poskytují jim potřebné právní informace.

5. Odborové rady na stavbách

K zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci při budování velkých investičních celků odborové rady na stavbách zejména:

- kontrolují, jak závodní výbory ROH dodavatelských organizací a investora plní úkoly v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, jak uplatňují oprávnění daná zákoníkem práce a usnesením vyšších orgánů ROH,
- projednávají s vedením stavby a generálními dodavateli všechny důležité otázky dotýkající se společně více závodních výborů ROH, týkající se vytváření bezpečného a zdravotně nezávadného pracovního prostředí, úrazové a zdravotní prevence a používání ochranných pracovních pomůcek,
- předkládají připomínky a návrhy ke zlepšení a požadují jejich řešení.

Č Á S T V

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. V platnosti zůstávají a stávají se přílohou těchto směrnic:

- „Směrnice k jednotnému postupu orgánů ROH při vyšetřování příčin pracovních úrazů a při jejich projednávání“, schválené usnesením předsednictva ÚRO ze dne 2. 11. 1970,
- „Zásady účasti orgánů základních organizací ROH při provádění prověrek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a pracovních podmínek žen na pracovištích“, schválené usnesením předsednictva ÚRO ze dne 12. 1. 1972,
- „Náplň a rozsah činnosti komisí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v ZO ROH“, schválené usnesením předsednictva ÚRO ze dne 12. 1. 1972.

2. Zrušují se:

- „Zásady o postavení a úloze orgánů ČS ROH v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci“ ze dne 3. 9. 1969.

Účinnost směrnic

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1974.

Tajemník Ústřední rady odborů:

Mařík v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 98 odst. 1 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **směrnice** ze dne 31. srpna 1973 č. j. 21 751/73-09 **o nařizování práce přesčas**.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. října 1973, jsou uveřejněny ve Věstníku dopravy č. 19/1973 a lze do nich nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy a u všech jím řízených organizací.

Federální ministerstvo financí

vydalo pod čj. II/18 668/1973 ze dne 28. srpna 1973 **směrnice o hmotném zabezpečení funkcionářů a pracovníků při účasti na politickém školení**. Ve směrnici je řešena otázka hmotného zabezpečení funkcionářů a pracovníků, kteří jsou posluchači Vysoké školy politické ÚV KSČ v Praze a její fakulty v Bratislavě, krajských politických škol, Městské politické školy v Praze a okresních politických škol, a to jak při účasti na krátkodobém internátním politickém školení, tak při účasti na dlouhodobém politickém internátním školení.

Směrnice nabývají účinnosti dnem vydání; zrušují se jimi směrnice ministerstva financí čj. 371/2305/68 o hmotném zabezpečení pracovníků při účasti na politickém školení.

Směrnice byly zaslány všem ústředním orgánům a jsou publikovány ve Finančním zpravodaji č. 10 z roku 1973.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s ministerstvy financí ČSR a SSR a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 24. září 1973 čj. VI/1-21 220/73, **kterým se osvobozují** podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, s účinností od 1. července 1973 **od daně ze mzdy odměny do výše 2000 Kčs ročně, jež organizace poskytuje řidičům motorových vozidel při splnění podmínek stanovených pro soutěž „Jezdím bez nehody“**.

Předpokladem daňového osvobození je, že odměna byla přiznána v soutěži organizované podnikovým (závodním) výborem ROH spolu s hospodářským vedením podle Směrnic ministerstev vnitra a příslušného odborového svazu.

Částka této odměny se započítává do úhrnné výše 2000 Kčs ročně osvobozené od daně ze mzdy podle čl. 4 bod 2 vyhl. č. 24/1967 Sb.

Výnos je publikován v č. 11/1973 Finančního zpravodaje a lze do něj nahlédnout u všech finančních správ.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo k zajištění účinného využití neutajených vědeckých, technických a ekonomických poznatků dosažených při plnění úkolů státního a resortních plánů rozvoje vědy a techniky a ostatních plánů socialistických organizací (dále jen plánů) podle § 52 odst. a) č. 4 zákona č. 133/1970 Sb. **Směrnice č. 2 ze dne 13. 6. 1973 o evidenci vědeckovýzkumných prací a obhájených disertací**.

Účelem směrnic je zajistit zpřístupnění výsledků řešení úkolů plánů rozvoje vědy a techniky a výsledků dosaženého poznání v obhájených disertacích formou centrální a oborových (odvětvových) evidencí a jednotného systému ukládání.

Evidenci se především sleduje zkvalitnění řízení rozvoje vědy a techniky, odstraňování duplicit řešení, uvádění výsledků výzkumu do praxe, využití výsledků výzkumu pro aktivní licence apod.

Evidence zajišťuje i účelné využití výsledků výzkumu v členských zemích RVHP prostřednictvím Mezinárodního centra vědeckých a technických informací.

Předmětem evidence jsou údaje o výzkumných pracích úkolů plánů obsahující popisy řešení schváleného oponentním řízením (úvodním, průběžným, závěrečným) a obhájených disertačních prací (kandidátských, doktorských, habilitačních).

Jednotný systém ukládání se vztahuje na plné texty.

Pro evidenci je předepsána jednotná forma, která je součástí prováděcích pokynů k vydaným směrnicím.

Směrnice platí pro všechna pracoviště podílející se na řešení plánů rozvoje vědy a techniky a pracoviště vědeckých, technických a ekonomických informací. Za dodržení směrnic odpovídají ministerstva a ostatní ústřední orgány.

Směrnicemi o evidenci vědeckovýzkumných prací a obhájených disertací se zrušuje část první Organizačních zásad získávání a zpracování informací o výsledcích vědy a techniky v národním hospodářství ČSSR, vydaných Státní komisí pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky pod čj. 403/23/1963 v lednu 1963.

Směrnice jsou uveřejněny ve Zpravodaji FMTIR, prováděcí pokyny vydává Ústředí vědeckých, technických a ekonomických informací.

Federální cenový úřad

vydal společně s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj **výnos č. V-3/73** ze dne 1. srpna 1973 čj. 8428/73/1359/ ing. Če/Ln, **kterým se mění a doplňuje výnos Federálního cenového úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 20. prosince 1971 o rozpočtování a fakturaci vedlejších rozpočtových nákladů staveb** registrovaný v částce 26/1972 Sb. pod čj. 14 785/71/2148/dr. Kř. Výnos byl uveřejněn v Cenovém věstníku, ročník I, částka 7, ze dne 17. září 1973.

Ruší se ustanovení čl. 8 [Veřejný provoz silniční dopravy] uvedeného výnosu ze dne 20. prosince 1971 a nahrazuje se novým zněním. Změna výnosu vyplývá z nových technologických postupů používaných u silničních staveb.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. září 1973.

Správa federálních hmotných rezerv

ruší s účinností od 1. října 1973 „Směrnice o ochraňování, financování a evidenci státních hmotných rezerv v podnicích“ čj. OP-227 z 30. 12. 1965, které byly registrovány v částce 3/1966 Sbírky zákonů.

Tyto směrnice byly nahrazeny „Pravidly o vytváření, ochraňování a používání federálních hmotných rezerv“ schválenými usnesením předsednictva vlády ČSSR č. 116 z 19. 4. 1973.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo na podkladě zákona č. 37/1973 Sb., o veřejných sbírkách a o loteriích a jiných podobných hrách, **směrnici** ze dne 8. června 1973 č. j. 153/13 700/1973, **o povolování, evidenci, provozu a kontrole hracích přístrojů.**

Směrnice o povolování, evidenci, provozu a kontrole hracích přístrojů nabývá účinnosti dnem 1. července 1973 a upravuje podrobnosti o provozu mechanických a podobných zařízení, s jejichž pomocí se uskutečňují hry, kde rozhoduje o peněžité nebo věcné výhře náhoda nebo předem neznámá okolnost.

Směrnice je uveřejněna ve Finančním zpravodaji ministerstva financí ČSR, ročník 1973, číslo 9 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu financí ČSR, všech finančních odborech ONV a KNV a krajských a okresních finančních správách.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** čj. VI/2-1405-27.6.1973 ze dne 2. srpna 1973 **o platových poměrech pracovníků Domova-penziónu v Dobříši** [zařízení ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky].

Výnos nabyl účinnosti dnem 2. srpna 1973 a nebude uveřejněn.

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky nebo u ředitele Domova-penziónu v Dobříši [zařízení ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky].

Ministr spravedlnosti České socialistické republiky

podle § 72a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 47/1973 Sb. vydal dne 8. 8. 1973 v dohodě s ministrem zdravotnictví ČSR **rozkaz č. 19/1973 o ochranném léčení protialkoholním vykonávaném během výkonu trestu odnětí svobody**.

Rozkaz stanoví podmínky výkonu ochranného léčení a postup orgánů Sboru nápravné výchovy ČSR při výkonu tohoto léčení.

Za podmínek stanovených rozkazem se ochranné léčení protialkoholní vykonávané během výkonu trestu odnětí svobody uskutečňuje ve střediscích protialkoholního ochranného léčení umístěných v nápravně výchovných ústavech, a to především ve formě ústavního léčení. Ochranné léčení se vykoná, jestliže soud, který ochranné léčení uložil, nařídí výkon tohoto léčení. Podnět, k tomu, aby výkon ochranného léčení byl nařízen, dává náčelník nápravně výchovného ústavu, a to soudu, který ochranné léčení uložil.

Rozkaz byl uveřejněn ve Sbírce rozkazů ministra spravedlnosti ČSR a nabyl účinnosti dnem 1. září 1973.

Rozkaz je k nahlédnutí v nápravně výchovných ústavech a věznicích na území ČSR.

Ministr spravedlnosti České socialistické republiky

vyhlásil ve Sbírce rozkazů ministra spravedlnosti ČSR č. 17/1973 **úplné znění Řádu výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech**, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených později vydanými předpisy [RMS č. 26/1971, 27/1971, 13/1972 a 11/1973].

Řád výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech je základním prováděcím předpisem k zákonu č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody. Upravuje podrobněji výkon trestu odnětí svobody tak, aby byl v souladu s účelem výkonu trestu podle § 1 citovaného zákona.

Úplné znění cit. Řádu bylo uveřejněno ve Sbírce rozkazů ministra spravedlnosti ČSR pod čj. SSVN-2239/402-73 ze dne 6. 8. 1973 a je k nahlédnutí v nápravně výchovných ústavech a u krajských prokuratur na území ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 13. srpna 1973 čj. 20 736/73-132, **o některých opatřeních v odměňování okresních metodiků v okresních pedagogických střediscích**.

Výnos o některých opatřeních v odměňování okresních metodiků v okresních pedagogických střediscích nabývá účinnosti dnem 1. září 1973 a je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1973, sešit 9, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu školství ČSR, v odborech školství krajských a okresních národních výborů a u ředitelství škol.

Ústřední výbor Národní fronty ČSR

vydal **směrnici ÚV NF ČSR ze dne 10. 8. 1973 čj. IV/480/73 o odměňování pracovníků hospodářských zařízení České vědeckotechnické společnosti — Institutu pro realizaci a rozvoji vynálezectví a zlepšovatelství a Institutu pro racionalizaci zemědělské a potravinářské výroby.**

Směrnice byla vydána v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací; nabyla účinnosti dnem 10. srpna 1973.

Do směrnice lze nahlédnout na ústředním výboru Národní fronty ČSR a na ústředním výboru České vědeckotechnické společnosti.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos ze dne 22. srpna 1973 čj. SD/33-300/73 o poskytování stabilizačních odměn pracovníkům silniční a městské dopravy a údržby silnic.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1973 a je uveřejněn v Dopravním a silničním zpravodaji, částce 10/1973. Lze do něj nahlédnout v odborech dopravy krajských a okresních národních výborů, popřípadě na ministerstvu vnitra ČSR — správě pro dopravu, v podnicích Československé státní automobilové dopravy — ČSAD, v městských dopravních podnicích a v okresních správách silnic.

Platnosti pozbývá výnos ministerstva dopravy ze dne 26. září 1968 čj. 26 605/68-21 o poskytování stabilizačních odměn za odpracovaná léta pracovníkům neželezniční dopravy a pracovníkům organizací údržby silnic, pokud se vztahuje na pracovníky silniční automobilové dopravy (Československá státní automobilová doprava — ČSAD), městské dopravy (městské dopravní podniky) a údržby silnic (okresní správy silnic).

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydalo podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, se zřetelem na § 14 vyhlášky č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, **výnos o mimořádném očkování proti tetanu.**

Podle tohoto výnosu se v zájmu účinného boje proti přenosným nemocem provede postupně do konce roku 1975 mimořádné očkování, popřípadě přeočkování proti tetanu čs. státních občanů s trvalým pobytem v ČSR, a to mužů narozených před rokem 1947 a žen narozených před rokem 1952, s výjimkou osob, které byly řádně očkovány, popřípadě přeočkovány proti tetanu po roce 1965; očkování proti tetanu se provede třemi injekcemi. Přeočkovány budou osoby, od jejichž posledního očkování proti tetanu, popřípadě přeočkování proti tetanu neuplynulo 10 let; přeočkování proti tetanu se provede jednou injekcí.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1973; je uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR pod č. 21 v částce 10—12/1973.

Do výnosu lze nahlédnout u ministerstva zdravotnictví ČSR, u odborů zdravotnictví krajských národních výborů a u krajských a okresních hygieniků.

Ministr spravedlnosti Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 26 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, a § 25 odst. 4 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, **výnos ze dne 14. 4. 1973 čj. 86/1973-Org., kterým se stanoví paušální odměny a náhrady nákladů za znalecké posudky ve věcech určení (popření) otcovství na základě krevní zkoušky.**

Výnos bude uveřejněn ve Sbírce instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti SSR, v částce 3 ročníku 1973 a lze do něj nahlédnout u všech okresních a krajských soudů SSR.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými orgány podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce, **výnos** ze dne 1. srpna 1973 čj. 8100/1973 **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků**.

Výnosem se stanoví způsob poskytování osobních ochranných pracovních prostředků v organizacích řízených ministerstvem školství SSR a ve školách a výchovných zařízeních ve správě národních výborů. Součástí výnosu je příloha „Vzorový seznam pracovišť, pracovních činností a povolání pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků“.

Dnem nabytí účinnosti tohoto výnosu ztrácí pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků v resortu ministerstva školství SSR platnost společný výnos ministerstva školství a ministerstva kultury a informací ze dne 15. února 1968 čj. 6500/68-VI/3, kterým se vydávají směrnice pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů a pro vybavování společenských zařízení uveřejněné ve Věstníku MŠ a MKI, ročník 1968, strana 185 (registrované v částce 40/1968 Sb.). Současně pozbývá platnosti seznam povolání, kterým jsou poskytovány ochranné oděvy, obuv a ochranné prostředky, uveřejněný v příloze Věstníku MŠK, roč. 1964, sešit 20, včetně doplňku k tomuto seznamu, který je přílohou směrnic čj. 6500/68-VI/3 ze dne 15. února 1968.

Výnos je uveřejněn v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR“, v sešitě 10 ze dne 31. října 1973; lze do něj nahlédnout ve všech odborech školství ONV a KNV a NV hlavního města SSR Bratislavy a na ministerstvu školství SSR.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo se souhlasem Slovenského výboru odborového svazu pracovníků školství a vědy a Slovenského výboru odborového svazu pracovníků ve zdravotnictví podle § 82 odst. 3 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. **pracovní řád pro pracovníky vysokých škol** čj. 8200/73-VIII/2 ze dne 7. srpna 1973.

Pracovní řád pro pracovníky vysokých škol se vztahuje na všechny pracovníky vysokých škol kromě pracovníků školních zemědělských a lesních podniků vysokých škol a obsahuje ustanovení, která blíže rozvádějí ustanovení zákoníku práce.

Pracovní řád nabývá účinnosti dnem 1. října 1973 a zrušuje vzorový pracovní řád pro vysoké školy vydaný ministerstvem školství a kultury pod čj. 46 300/66-E-I ze dne 19. listopadu 1966, jakož i pracovní řády vydané vysokými školami a samostatnými fakultami, s výjimkou pracovních řádů vydaných pro školní zemědělské a lesní podniky vysokých škol.

Pracovní řád je uveřejněn v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR“, v sešitě 9 ze dne 30. září 1973; lze do něj nahlédnout na všech rektorátech vysokých škol a děkanátech samostatných fakult a na ministerstvu školství SSR.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 9 odst. 1 a § 10 zákona SNR č. 130/1970 Sb., o územním členění Slovenské socialistické republiky:

1. **opatření** ze dne 5. března 1973 čj. VVS/1-157/73 **o změnách území obcí a okresů a změnách názvů obcí a jejich částí provedených ve Slovenské socialistické republice v roce 1972**. Opatření je uveřejněno v částce 6/1973 Ústředního věstníku Slovenské socialistické republiky;
2. **opatření** ze dne 21. května 1973 čj. VVS/1-93/73 **o změnách názvů některých obcí a jejich částí ve Slovenské socialistické republice**. Opatření je uveřejněno v částce 9/1973 Ústředního věstníku Slovenské socialistické republiky.

Do obou opatření lze nahlédnout na ministerstvu vnitra SSR a na všech národních výborech v SSR.

Slovenský báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb. (horní zákon), v dohodě s federálním ministerstvem paliv a energetiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky, Slovenským úřadem bezpečnosti práce a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků v hornictví a energetice **výnos čj. 2600/1973 ze dne 22. června 1973 o odběru vzorků inertního prachu, směsí inertního a uhelného prachu a o jejich rozbořech.**

Výnos obsahuje ustanovení o podmínkách a způsobu odbírání vzorků prachové směsi v uhelných hlubinných dolech, metody uskutečňování rozborů vzorků a rozsah vedení záznamů o výsledcích rozborů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1973; lze do něj nahlédnout na Slovenském báňském úřadu v Bratislavě a obvodních báňských úřadech v Bratislavě, Banské Bystrici, Košicích, Prievidzi a Spišské Nové Vsi.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 31. října 1972 byla v Dacce podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bangladéšské republiky, která podle ustanovení svého článku 12 vstoupila v platnost dnem 27. dubna 1973.

Dne 27. dubna 1973 byl v Dacce podepsán Dodatkový protokol k Dohodě o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bangladéšské republiky, podepsané v Dacce dne 31. října 1972, který vstoupil v platnost dnem podpisu, tj. dnem 27. dubna 1973.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 29. listopadu 1972 byla v Kigali podepsána Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Rwandskou republikou, která na základě svého článku 9 vstoupila v platnost dnem 6. června 1973.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 6. února 1973 byl v Konakry podepsán Dodatkový protokol k Dohodě o výměně zboží a platech mezi Československou republikou a Guinejskou republikou ze dne 3. července 1959. Na základě svého článku 3 vstoupil Protokol v platnost dnem podpisu, tj. dnem 6. února 1973.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že u generálního tajemníka OSN byla dne 1. března 1973 uložena listina Československé socialistické republiky k Deklaraci o výstavbě hlavních silnic s mezinárodním provozem, sjednané v Ženevě dne 16. září 1950.